

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt VIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

biles, in quibus frater Philippi Desquordes. Verū illis
cessit victoria. Capiuntur Karolus de Geldria, & Engel-
bertus de Nassaw: Vix elabitur Philippus de Rauenstein,
suorū periculo redemptus. Sic peruenit ad Francos Ka-
rolus Geldriæ dux. Victoria nūciata Parisium, latitiam
peperit ingentem. Sed funestus aderat nuncius de Bri-
tannia, qui regis fugam, militum cladem, armis & peste
factam detegens, latitiam omnem subuertit. Inde verò
Franci conuersi in Leodiensem prouinciam, ducibus de
Arberg dominis, igne & ferro omnia defœdauerūt. Ro-
manorum rex aduersa correptus valetudine, adesse non
potuit: sed Philippo de Rauensteen Flandriam tutan-
dam permisit: qui vindictam de hostibus sumere pollice-
retur. Non quieuère interim Franci duce Philippo
Desquordes, quo minus Flandriæ à sancto Audomaro
imminerent. Sed diligentia Philippi de Rauensteen, cu-
ranti omnia diligenter, nihil profecerunt.

CAPVT VII. I.

Misit interea regi Romanorum Fernandus rex
Hispaniæ, victor Granata, solennes oratores,
offerens fœdera & mutua præsidia, si Philippo filio suo
Maximilianus, filiam Fernandi acciperet vxorem: &
viciissim filio Fernandi Margaretam Philippi germa-
nam, quæ nunc in Francia teneretur, coniugem permit-
teret. Interim ad bella in Gallos, X. millia militū polli-
cetur, ipse cum Britonibus ab occidua parte inuasurus
prouinciam. Sed cùm res in deliberationem est posita,
qua tamen posteā illos utrinquè habet exitus. Interea
cūm ageretur de augendo æario inter tres status Flan-
driæ, militaris quidem ordo consensit: Spirituales, si iu-
stitiam solito more debitam de iure consequātur, factu-
ros pollicētur quod poterūt, non ad sustinēda bella, qua
funt

sunt illis interdicta, sed ad intertenendum regis statum.
Popularis autem status oratoribus Gandauensibus, nihil
contribuere gerendis bellis respondit, sed sustinenda pa-
cem cum Francia initam putauit. Si tamen opus sit col-
latione, ad pacem, non ad bella, polliceretur subsidia.
Gandauenses hoc datō responsō abiērunt, & substitū
in sua ciuitate, qui authoritate principis redderent,
ipſi ſua temeritate nouos creārunt legiſtatores. Tum vi-
dentes rem omnem interturbari, fugerunt optimi quia
de vrbe. Reuocati, ſub pœna confiſcandorum bonorum,
non redierunt, vitam rebus præponentes. Miserunt, qui
gubernacula apprehenderant, vxores cedentium post
illlos, cum liberis, vt vna exularent. Rex autem Francia
iam ad pacem respexit, offerens futuro ſocero ſuo Atre-
batum, Betuniam, Ariam, Audomarum, Bipalmes, &
omnia citra Sommam fluuium: qua tum dicitur obla-
tio contempta: viderint qua prudentia. Gandaui inte-
rim grauiter tumultuatum eſt, quodd exules redierunt
rege inuito, nec videbatur vrbs regijs mandatis paritu-
ra. Brugis autē colligitur aſ promiſſum per capita iux-
ta facultates singulorum: vt regiæ contributionis eſ-
etus impleretur. Sed tamen donatiua non prouenerunt
ſtipendiarijs, quanuis ingens vndique pecunia corrade-
retur. Rex à clero impensas poſtulat, quas fecerat ora-
toribus ad vrbum miſſis, duodecim aureorum millia. Ille
respondet: Si pax cum Francia ſeruetur, & clero iura
libertatis per omnia reſtituātur, videndum illis quomo-
dò ad octo millia perueniant. Gandauenses vocant cle-
rum in conuentum: Non compāret: Rogatur vt inter-
ueniat nouæ turbationi: Non audet ſe tantis rebus inter-
ponere, ſciens quid pride indignationis vtrinqvē repor-
tauerit. Intelligens rex rem omnē ſpectare ad nouā re-
belliō.

bellionem, quod membra Flandriæ iterum resumerent gubernationem, clām firmat oppida pridē sibi parentia, Teuremundam, Alostum, Aldenardum, Curtracum, Insulas, & Duacum. Gandauenses in Hulst duxerunt, quod capitaneus eorū quosdam ibi pridē ex suis amississet Albicaputiatos: (Sic enim vocabant quandam suorum societatem) Iohannes Capenolle prosector ad Philippū Desquordes in Atrebatus, quingentos indē milites eduxit, pollicente Philippo, quod maiori mox manus queretur. Sed in Hulst & Aldenardo Gandauenses non profecerunt: Postea tamen Aldenardū arte quadam in suam redegerunt potestatem: his enim oppidis maximè indigebat inuehendis ex Francia frugibus, alioquin fame excrucandi.

C A P V T I X.

Interea ciues qui Brugis pro rege stabant, missō fidei nuncio, insinuārunt illi, Nisi accedat, populum omnem in rebellionem Gandauensibus accurrere. Arbitratus rex præsentia sua ciues terrefacere, aduolauit: nam ex maioribus quidam regem ad ingrediendam urbem inuitabant, afferentes, & id ex animo arbitrantes, maiorem populi partem, si adesset, protinus accessuram. Introiuit ergo Brugensem urbem rex, Petro Longocollo eius inibi Sculteto ducente, cum non multis, foris manere reliquam manū quoād iuberet, insinuās. Per quod tempus in oppidū Curtracū vocatus Philippus de Rauenstein per Iohannē de Horne regi fidelem, nō differt profectionem, sperans arcem, quam tenuere Gandauenses, capere. Iam cum Hadriano de Likerken Gandauensium capitaneo symbolū in oppido fecit: Inter prandendū consurgens disimulanter Iohannes, arcem ingreditur, ianitorē confodiens. Mox animo voluens Hadrianus quod fieret, sequitur præcedentem, & iam portis seratis, oppugnat